

五

علي علم فتفتح في هذه المعرفة الابي ما ادجت عباده
اللذات والامتنان المخلص ثم يرجع الى المحير فقول اعلم ان
الاصدقاء ملائكة لم يكن لها وجود في عينها فهي معمولة
معاملة بلا نكبة فهي باطن لا تखلي عن العين بوجودها يعني
بس ان عيارات وادار وكميات واطلاق ونحوها هي اطن وبريشة
وهما الحكم والاشارة كل ملء بوجود عيني بل هو عينها الاعتزاز
اعني اعيان الموجودات هي سرقة لم تزع عن كونها معمولة
في نفسها وهي ظاهرة من حيث اعيان الموجودات
الامر يكفي
كما هي بالحقيقة هي عين معمولة لها استاد كل موجود
لهذا الاصدقاء ملائكة لا يمكن فهمها عن العقل ولا يمكن
وجودها في العين وجود اسرارها عن ان يكون معمولة
الامر يكفي ازداد اسرارها كذا زاد اسرارها
سواء كان ذلك الموجود ابني موقتا او غير
الامر يكفي اذن افراز اسرارها
الامر يكفي اذن افراز اسرارها

نَازِلًا أَكْثَرَ الْفُطَارِ لِكَسْفِ كُلِّ أَهْدِي مُعْتَدِلَةٌ وَنَيْلَانِف
نَخْلَهُ مُعْتَدِلَةٌ لِكُلِّ دِهْنٍ قُوَّلَهُ وَبَدَالِهِمْ مِنَ الدِّهْنِ مِيكَوْجَنْ
نَاكْرَهُ مَانِذِيَّهُ كَالْمَقْبَرَهُ يَعْتَدِلَهُ مَدْفُودُ الرَّعِيدَهُ
أَذَامَاتُ عَلَى غَيْرِ قُوَّتِهِ نَازِلَاتُ مَنَاجِنُ حَرَمَانِهِ مَدْهُونَهُ
تَرْسِجَتْ لِعَنَاهِيَّهُ بَانَهُهُ يَعْقُوبَهُ وَجَدَهُهُ مَغْفُورَهُ حَمَا
فَبَدَالِهِمْ مِنَ الدِّهْنِ مِيكَوْجَنْ تَسْبِيَهُهُ بَانِيَهُ بَهْوَيَهُ خَانِيَهُ بَعْضُ الْمُسَبَّابَهُ
بَيْجَمْ فِي اِهْتَادِهِهِ مَانِيَهُ كَذَادَهُ كَذَادَهُ نَازِلَهُ لِكَسْفِ الْفُطَارِ لِكَ
صَوْرَهُ مُعْتَدِلَهُ دِهْجِي مِنْ نَاعِنَتِهِهَا وَأَكْلَهُهُ مُعْتَدِلَهُ ذَلِيلَهُ
الْمَلَاعِنَادُو عَادَ عَلَيْهِ بِالْمَسَاهَهُهُ وَبَعْدَ اِحْتَدَهُهُ الْمَسَرِيجُ

كليل النظر فيه البعض يضطر لخلاف التجليات الصور عند الرؤيا
اسم كيسمى شروعه كرو دانگر
كرشة كي تعلق بشعبنا في وحدة يحيى در
عيين يحيى ميرت عيون ودر روزات در
بنينا يحيى بعين بنين كثريت در روزات در
واسعه كرد در نظره وصورة متعددة
احتلست بنين باز نذر در كل من فنون
يانغش كثرة شفته هم ورك قصد زرنيت
در روزات در واحد همان مخلوق در جمله
يشتهر بهم بدور اسلام ونظر ازاده
اول شخص از زنسته که کوئی شود
کي کوئي خاصه که از عیني پنهان
کي کوئي جانه که از عیني پنهان
کثرة زاده و حصة همان کس و مخلوق
بعد جدن و حصة نفاحه که در درجه
عمر سید بارور براي چشم که در درجه
که در درجه که در درجه
باز میرد در درجه همچو فخری
چو در درجه اندیشه و نسبت در درجه
بعض صور شفته هم در درجه که در درجه
ایمن ذکر کرد همانکو که در درجه
ماکه در درجه که در درجه
شناشد فتح شفته در درجه هم خود بیکت
شناشد بده در درجه هم خود بیکت
و احمد است در صفات تشنق شفته
که فطر روزات اند از همه طاف در درجه
معقول همیش که فطر روحانیت از این
ذات مخلوق همیش بسب این درجه
که اند از رحیم روز در درجه از این
در زینه بند و راه

سليمان عزم بربک نیز می‌بینیم ما فالوه و ملکه تیغول فیروزی
 الی کتاب کریم ای اکرم کریم علیهموا و آنها حملهم علی ذلک بجا
 تمزیق کری کتاب حول عدهم و مادرزاده حقیره کله
 در عرض منشونه فکر زد که کانت تضليل تیغول تو قدر لادقت
 لدر فلم کیمیک اکتاب عن الاخران بحیره صاحب تقدیم آمد
 علی سعد و لذت اخیره فلای سليمان رحمتیں رحیم الا منان
 و رحیم الوجوب ای اکتاب عن الرحمن رحیم فاما من الرحمن و جب الهم
 و نہ الوجوب من ای اکتاب عن الرحمن رحیم فی الرحمن حبل تعمان
 کتب علی فضل الرحمن سیحان نیکون فلک للعبد عباد کر گھن

و افت الی العیة نطق با پرستا خاد و قصر الیه اللہ قادر دجاجه
 فیه و قصی حاجچه فله بیستبلی حد تیغونه ما فیتیه و لیثا بر
 مثابره عزم علی ذرہ الاتینه جمیع حواله حقی سیع ذرہ و سیده
 کیفیتیت اد کیف سمعک اللہ الاجابتہ فان جاز اک
 بسوان احسان سمعک بذلک ان جاز اک بالبغی سمعک
 سمعک من ذلک بغض حکم رحیمیتہ کل سیحانیه از نینی
 لکتاب من سیحان ای ای ضمیمه بهم اللہ الرحمن رحیم
 و اخذ بغض الناس فی تقدیم سیحان علی اسم اللہ تقدیم
 و کم کیم کند کام تخلیق خدر بمال نیبغی فیما لا طیقی بمعزتہ